

MUZICA LA CENTENAR

(Daniela Caraman Fotea, 4 noiembrie 2018)

MUZICA LA CENTENAR (1)

Cu cât se apropie data de 1 decembrie, cu atât se înmulțesc emisiunile informative. Este bine așa. Mass media, generații întregi au nevoie de informațiile puse bine la păstrare (decenii întregi), chiar ascunse cu grijă, pentru a se lumina în sfârșit, onest, istoria planetară a României.

PAUL STÂNGĂ, muzician virtuoz (i-a încântat și pe francezi), muzician rafinat, cu idei spectaculoase și casă de producție – brand important, a oferit acum, muzicii, în preajma aniversării centenarului Marii Uniri, două momente semnificative, alegând ca obiect al activității, muzica ușoară. Da, se poate!

În epocă, compartimentul coral, repertoriul cu influență patriotică era predominant. Dar și lucrările compozitorilor înaintași, cele de inspirație folclorică (citate, prelucrări), dar, mai ales, spre timpurile noastre, partiturile care evocă spiritul național prin ethos, sugestie fără a folosi direct tema populară. Pentru mine, semnificativă, dincolo de anumite lucrări enesciene, este muzica lui ULPIU VLAD, a lui SABIN PAUTZA. Mai înainte de cariera spectaculoasă a celui din urmă în Statele Unite, în calitate de cadru didactic la Conservatorul din Iași a format serii de studenți, dezvoltându-le arta armoniei, esențială în actul creator. A și demonstrat-o, el însuși, neocolind nici muzica ușoară, în care a oferit evergreen-uri. Printre cei cărora le-a deschis drumuri noi, s-a aflat și CORNEL CONSTANTINIU. L-a apreciat, ca noi toți de altfel, pentru dotarea sa vocală, atât de specială, îmbogățită prin arta la fel de aparte a rostirii cuvântului – arta actorului, în care a excelat cu strălucire. Ceea ce a dobândit Cornel Constantiniu de la mentorul său a fost mai ales harul de a pătrunde esența muzicii, comunicarea ei folosind la maximum și puterea cuvântului, modelat măiestru, cu dicție impecabilă, pe ambitus extins.

Sunt calități pe care PAUL STÂNGĂ le-a popularizat prin două CD-uri, cuprinzând piese-șlagăr tălmăcite de Cornel Constantiniu, totodată și reprezentative pentru decenii de muzică ușoară românească, pentru creația unor compozitori, la rândul lor cu aport substanțial în istoria genului național. Iată așadar, cum poate fi prezent și așa zisul divertisment, la o celebrare atât de importantă!

Și cine ar fi putut fi SOLIST, altul decât CORNEL CONSTANTINIU, cu darurile sale vocale, interpretative, cu repertoriu de excepție!! Este una dintre motivațiile pentru care Paul Stângă merită reverențele iubitorilor genului atât de disputat (mai ales – și pe drept, în ultima vreme...). Elementul coloristic dacă-l pot numi așa, de mare interes al lansării a fost și prezența cuvintelor lui Sabin Pautza, înregistrate pe film, din care reiese desigur, aprecierea distinsului compozitor și dirijor internațional, păstrată peste ani față de fostul său elev.

Parcurgând cu interes și delectare aceste două discuri, trecem în revistă o întreagă istorie a genului; ascult și (re)ascult melodii pe care le știam, dar și șlagăre de care nu aveam știre (documentarea mea fiind totuși, bogată); compozitorii aleși fiind, fiecare responsabili pentru parcursuri chiar îndelungate ale istoriei muzicii noastre ușoare...

Așadar: mult cântatele piese compuse de Alexandru Mandy (N-ați văzut o fată este și titlul primului disc); ascult melodii compuse de Vasile V. Vasilache, Ion Cristinoiu, Temistocle Popa, Laurențiu Profeta, Camelia Dăscălescu, Aurel Giroveanu, Florin Bogardo, desigur Sabin Pautza dar și de ...confrăți (Cătălin Crișan), de compozitorii din generația tânără – Ionel Tudor, Dani Constantin – orchestrator și maestru de sunet virtuoz al Televiziunii române, cu aport substanțial pentru armonia sonoră a audiției discurilor... Ce registru interpretativ! De la dificultatea scriiturii unui Laurențiu Profeta la melodicitatea unui Marcel Dragomir, la știința de orchestrație a lui Vasile V. Vasilache, profunzimea lirică a lui Bogardo, șlagărul peste timp al lui Temistocle Popa ș.a. Constantiniu avea și are HARUL de a memora instantaneu orice partitură, de a o reproduce la adevărata ei emoție, gândită de creatorul ei. Lista titlurilor evocă, după cum scriam, zone importante ale stilurilor componistice, ale perioadelor de etalare a modelelor, a orientărilor stilistice la care muzica noastră ușoară a fost și este permeabilă, păstrându-și însă personalitatea. Datorită evident, în cazul exemplificărilor de față și datorită interpretării nepereche a lui CORNEL CONSTANTINIU; IREPETABILĂ VOCE DIN PERIMETRUL NOSTRU SOLISTIC. Suportul poetic al muzicii fiind de asemenea reprezentativ, altfel spus, semnat de poeți și versificatori (textieri), la rândul lor de referință. Nu pot trece cu vederea prezentarea grafică și literară a edițiilor care aduc și ele peste timp, informațiile cele mai utile pentru conturarea personalității solistului. Sunt exact informațiile care fixează – for ever ceea ce trebuie să știm despre această ilustră apariție interpretativă în muzica noastră ușoară.

MUZICA LA CENTENAR (2)

În aceeași zi cu lansarea celor două CD-uri de la Magazinul Muzica, la Teatrul NOTTARA a avut loc cel de al doilea spectacol susținut de SERGIU CIOIU. Plecarea sa din țară i-a atomizat talentul. Titlul discului său compact, produs de același PAUL STÎNGĂ, de casa lui proprie EURO-STAR, aduce în atenție un nou parcurs al așa zise muzici ușoare românești. Nu este o completare, este cu totul altceva, deși ambii protagoniști au la bază studii de actorie. Titlul discului – Cine a găsit tinerețea mea – nu este decât reproducerea evergreen-ului lui Radu Șerban, mult cântat și difuzat intens în media; pentru că așa cum se conchide, inspirat, în finalul booklet-ului, SERGIU CIOIU nu și-a pierdut tinerețea. El este tânăr și acum. Cu vocea păstrată perfect, cu prestață scenică; dar cu noi mijloace de redare a emoției, altfel spus, o artă a actorului delectant îmbogățită. Ceea ce pot adăuga este faptul că tinerețea lui, talentul, înzestrarea pentru muzică i-a translat-o fiului său; dovada? Festivalurile, concursurile câștigate detașat la venirea lui Cioiu jr. (Leonard Constant), în țară. Voce splendidă, sensibilitate. Simț poetic, al creației muzicale. Așa dar, o nouă generație solistică și ea, aparte.

La acest nou CD semnat solistic de Sergiu Cioiu, surprizele sunt versiunile în limba franceză ale unor melodii de Florin Bogardo, Temistocle Popa dar și a unei partituri de ...Felicia Donceanu, hit-uri semnate de Robert Flavian ori Emanuel Ionescu ș.a. Cioiu ne poartă în alt univers poeticomuzical, dominat desigur, de profunzimea inspirației nepereche a lui Alexandru Mandy, talmăcit la concurență emoțională și cu Cornel Constantiniu. Acest album, este un caleidoscop de stări, trăiri, ritmuri, stiluri, formule orchestrale, sentimente; și încă ceva: demonstrează supraviețuirea valorilor autentice, pe care trecerea timpului nu le anemiează, ci le confirmă adevărul și strălucirea, se scrie în booklet-ul conceput isteț, cu informația necesară unei **reale piese de colecție!** Am apreciat și ideile ca întotdeauna speciale ale lui **Marian Stere**, fostul meu coleg de Radio...

A fost cel de al doilea spectacol susținut de Sergiu Cioiu, după cel de la Teatrelli (sala din piața Lahovary), unde cei care l-au aplaudat și l-au îndrăgit la începutul carierei, au venit să-l reîntâlnească pentru o seară **foarte specială** de muzică (creații proprii) și poezie. Un public select: o voi nominaliza doar pe ADA VERTAN (la rândul ei creatoare de evenimente reverberante (film, spectacole, festivaluri)).

Cele trei Cd-uri nu pot lipsi din colecțiile adevăraților melomani.

Mulțumim PAUL STÂNGĂ... cel ce demonstrează acum, delectant, calitatea, dreptul la un loc semnificativ al divertismentului (?), al muzicii ușoare românești în cultura națională.